

Howard Ensign Evans 1919 – 2002

Hans Nieuwenhuijsen.

Herfstvergadering N.E.V., 6 november 2004. Deze staat in het teken van de toekenning van het erelidmaatschap aan de grote bijenkenner Charles D. Michener. Tijdens de lunchpauze raak ik in gesprek met Michael Engel van de University of Kansas. Omdat ik erg in wespen, met name de Pompilidae, ben geïnteresseerd informeer ik naar Howard Evans, emeritus professor van de University of Kansas en specialist op het gebied van de solitaire wespen. Die blijkt in juli 2002 op 83-jarige leeftijd te zijn overleden. Ik betreur het dat een autoriteit op mijn interessegebied er niet meer is en dat ik dat nu pas hoor.

Heeft het nog zin drie jaar na iemands dood een kort in memoriam in Bzzz te publiceren? Ja. Iedereen die in solitaire wespen geïnteresseerd is dient iets te weten van het leven en werk van deze belangrijke onderzoeker. Voor een uitgebreid in memoriam en een bibliografie verwijs ik naar het artikel van Mary Jane West-Eberhard in het herdenkingsnummer van de Journal of the Kansas Entomological Society, jaargang 77 (2004) nr. 4.

De grote kracht van Evans was zijn veelzijdigheid. Allereerst was hij onderzoeker. De veldbioloog bestudeerde het gedrag van wespen en de museumman de systematiek. Dit werk

leverde honderden wetenschappelijke publicaties op. Maar Evans was ook leraar. Samen met anderen, publiceerde hij in 1984 *Insect Biology*. Ook vond hij het belangrijk voor geïnteresseerde leken over zijn vakgebied te schrijven. Dat resulteerde in de populaire boeken *Wasp Farm* (1963) en *Wasps* (1973), het laatste geschreven samen met M.J. West-Eberhard. ‘Wasps’ zal niet alleen mij, maar ook vele anderen, op het spoor van de wespstudie hebben gezet. Tenslotte mag niet onvermeld blijven dat hij ook gedichten publiceerde.

Toen ik mij begon te verdiepen in de Pompilidae bleek dat Evans zich in het begin van zijn wetenschappelijke carrière intensief met deze familie heeft bezig gehouden. Hij was één van de eerste biologen die naast morfologische kenmerken ook ethologische gegevens gebruikte in zijn systematisch werk. Hij heeft veel gepubliceerd over het voortplantingsgedrag van solitaire wespen.

We mogen Evans dankbaar zijn, zowel voor zijn vele publicaties als ook voor het feit dat hij veel mensen heeft geïnspireerd zijn werk op het gebied van de wespen voort te zetten.